

kunde han ikke være Bagerlærling. Og naar Barberernes vigtigste Forretningstid nu en Gang ligger Søndag Formiddag, er der noget fornuftstridigt i at forbyde Lærlingene i dette Fag at arbejde Søndag Formiddag. De gaar ind i Faget for at lære det og maa derfor have Grund til at vente, at de særlig vil være beskæftigede paa den Tid, Faget har travlt, og der altsaa er mest Anledning til at lære. Læremesteren plejer ikke at tage Betaling for Lærlingen, men i Stedet at nyde godt af hans Medhjælp og trænger selvfølgelig mest til den paa den Tid, da Faget har travlest. Hele Spørgsmaalet var ikke opstaaet, hvis Indenrigsministeren ikke havde fundet det rigtigt at fortolke Lærlingeloven saaledes, at den skulde gælde alle Fag; og ikke tillade Undtagelser for visse Fag. Nu har Landstinget indsat en Bestemmelse, hvorefter Lærlingeloven skal være at forstaa saaledes, at det skal være tilladt at beskæftige Barberlærlinge Søndag Formiddag, mod at der til Gengæld gives dem Frihed, endda det dobbelte Antal Timer, paa andre Tider af Ugen. Heller ikke dette kan vel give Anledning til stærk Modstand her i Folketinget, men jeg vil tillade mig at tro, at det ogsaa vil finde Tilslutning her.

Størst Modstand har det vakt, at Landstinget har slettet Ændringer af social Natur, som den nuværende Indenrigsminister har indsat i Lovforslaget, Ændringer om Arbejdstiden og Forskrift om, at der i Forretningen skal være hensat Stole til Personalet. Jeg skal minde om, at Udvalget her i Tinget i Fjor, da der i Lovforslaget ikke fandtes saadanne Bestemmelser, udtrykkelig sagde, at der i Udvalget havde været Tale om at udvide Hviletiden for Personalet til et Minimum af 10 Timer i Døgnet, og at der var Stemning derfor i Udvalget. Jeg tror endda, der var Enighed derom, men hvis det kun fandt Tilslutning hos et Flertal, hørte jeg i alt Fald til dette og var villig til at gaa ind paa, at saadanne Bestemmelser optoges i den danske Lovgivning. Flertallet i Udvalget mente imidlertid og sikkert med nogen Grund, at saadanne Bestemmelser vanskeligt kunde komme ind i en Lov, der hed Lov om Lukning om Aftenen af Butikker. I en Lov med denne Titel hørte Bestemmelser om, hvor stor Del af Døgnet Personalet skulde have til Hviletid, vistnok ikke hjemme. Det samme sagde Udvalget i sin Betænkning i Fjor i Spørgsmaalet om Stolene, idet det, for Resten meget rigtigt, sagde det, der og-

saa er nævnt i Dag, og som man paa en vis Maade kan gøre Løjer med: at det ikke drejede sig saa meget om, at Stolene stod der, som at Personalet fik Lov til at sidde paa dem, og at det egentlige Spørgsmaal var, om man kunde tvinge Principalerne til at tillade Personalet at sidde ned, naar det trængte dertil. Udvalget udtalte, at det havde Sympati med en saadan Forskrift, men fandt, at den ikke hørte hjemme i en saadan Lov, og hvis det kun var et Flertal i Udvalget, der ræsonnerede saaledes, saa handlede i hvert Fald hele Udvalget derefter; ogsaa det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), som stod her og talte stærkt for Siddepladser og mente, at det var utilbørligt, at en saadan Bestemmelse var strøget, undlod for sit Vedkommende i Fjor at stille Forslag om en saadan Bestemmelse, fordi han lod sig bevæge af den Betragtning, at den ikke hørte hjemme i et Lovforslag om Butikkers Lukning om Aftenen. Man kan selvfølgelig godt sige, at det er et formelt Standpunkt, men der skal dog være nogen Sammenhæng mellem en Lovs Navn og Titel og dens Indhold, og dette giver mig Anledning til, idet jeg understreger, at der ikke fra min Gruppes Side er nogen Modstand mod at indføre saadanne Bestemmelser som Bestemmelserne om Hviletid og Siddepladser i Lovgivningen, at spørge, om det ikke, dersom det nu skulde gaa saaledes, som det, saa vidt jeg forstod, i Grunden var den højtærede Ministers Tanke, at der ikke var nogen Udsigt til at naa noget endeligt Resultat af Lovforslaget i denne Samling — det forekommer mig, at den højtærede Ministers Ord lød noget mistrøstigt og gik i den Retning —, vilde være rimeligt og hensigtsmæssigt, at han, naar han ad Aare fremkommer med Lovforslaget paa ny, vilde tænke paa, om han ikke burde ændre baade Navn og Indhold og fremsætte Forslag, indeholdende en Samling af Regler om Forholdet mellem Principaler og Medhjælpere i Handelsverdenen eller Forretningsverdenen i det hele. Som Lovforslaget nu foreligger, er det ret urimeligt. Det hedder „Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.“, og hvis det vedtages i den Skikkelse, hvori det kommer fra Landstinget, vil der blandt andet deri staa en Bestemmelse om, hvilken Tid Barberlærlinge maa arbejde Søndag Formiddag; og det hører dog ikke til Bestemmelser om Butikkers Lukning om Aftenen. Det er ikke alene Landstinget, der har sat saadanne Bestem-